

forfatningsmæssige Magt og Myndighed, og særlig ville vi respektere Hans Majestæt Kongens Ret til at udnævne Ministre og anse det for vor Pligt at forhandle med de Ministre, Hans Majestæt Kongen udnævner. Dernæst ville vi, da ingen Lov kan blive til, uden at de tre Døle af Lovgivningsmagten ere enige, naturligtvis anse os forpligtede til at vise fornøden Smødefommen, thi vi maa erkjende, at efter den forfatningsmæssige Ordning vil en saadan Smødefommen kræves, og saa ville vi som Følge deraf ikke opstille Grundsætningen: Alt eller Intet, men nøies med Fremskridt, selv om de ere forholdsvis smaa, naar vi Alle maa erkjende, at det er Fremskridt. Saadanne Ansuelser ville vi ikke have nogen Vanføgelighed ved at slutte os til. Et Flertal af Medlemmer i dette Thing har jo i en tidligere Udtalelse allerede vedkjendt sig dem, vi kunne blot tilføje, at det ville vi gjøre, ligesom vi hidtil have gjort, og jeg tror, at, hvis man kunde enes derom, vilde nok Lovgivningsarbejdet gaa fremad.

Madsen: Ja, jeg undlod med Glid, da jeg sidst havde Ordet, at komme ind paa Smaating, thi jeg syntes nemlig, at, naar vi staa overfor et saabant Skridt som dette: at henvende os til Thronen, er Tiden ikke til, hvad jeg vilde kalde Smaatjævl, og det ærede Medlem, som nys satte sig, skal derfor ikke kunne friste mig til nogen lang Forhandling om forskellige Enkeltheder; men naar han spørger mig om, hvor jeg mener, at Folkevillien finder sit rette Udtryk, saa skal jeg ganske ligefrem svare ham, at det finder jeg naturligvis i det Thing, som vi kalde det folkevalgte Thing, fordi det er valgt ud af den almindelige Valgret, paa det bredeste Grundlag. Naar han saa dertil bemærkede, at jeg ikke tog Hensyn til Landsthinget, saa tror jeg, at det havde han ikke Tvivl til at sige; thi der var ingen særlig Grund for mig til at omtale Landsthingets Stilling her, idet jeg talte om, hvad jeg mener der er Grundstadiet i vort offentlige Liv, nemlig dette, at der ikke er det rette Tillidsforhold tilstede, thi her foreligger der jo en Tillidsadresse til Ministeriet. (Afbrydelse). Ja, det Forslag til en Adresse til Hans Majestæt Kongen, som her ligger for, kan jeg ikke opfatte anderledes, end at det er en indirekte Tillidsadresse til det nuværende Ministerium, saa der er altsaa ikke her nogen Grund for mig, naar jeg udtaler dette, at Grunden er den, at Tilliden er brudt, til at omtale Landsthinget, thi imellem dette Thing og den nuværende Regjering bestaar der jo et Tillidsforhold. Derimod mangler

Tillidsforholdet imellem det andet Thing og Regjeringen, og det var det, der var mig om at gjøre at paapege, at saa længe dette Tillidsforhold mangler, er der ingen Mulighed for at komme frem. Der er et Par Bemærkninger, jeg endnu vil gjøre. Naar det ærede Medlem nemlig nævnedes, at han havde forbaudet sig over, at jeg kunde nævne dette, at Finantsloven blev henvist til Udvalg, som Tegn paa, at Landsthinget ikke vilde Fred, saa skal jeg blot minde om Ytringer, som faaldt ved 1ste Behandling af Finantsloven her i Salen, og som gif ud paa, at man vel erkjendte, at Finantsloven i sin foreliggende Skikkelse var god, brugelig, Ytringer, som gif ud paa, at den var fredelig; men ikke desto mindre krævede dette Things Værdighed, at den blev henvist til Udvalg, og ikke blot denne Gang, men for Fremtiden maatte den stedse henvises til Udvalg, og det var ikke engang nok, men der skulde ved Samlingens Begyndelse nedsettes et staaende Finantsudvalg. En Bemærkning til! Det er nemlig denne, at, naar det ærede Medlem tillod sig at falde den kommunale Stattelev, som her forelaa, og som kom fra det andet Thing, for ligefrem slet forberedt paa Grund af manglende Dplysninger, skal jeg i den Henseende ganske kort minde om to Ting, nemlig dette, at, naar der manglede tilstrækkelige Dplysninger, saa er det ikke det andet Things Skyld, men Regjeringens, og saa for det Andet maa de Hovedbestemmelser, som et saabant Forslag skal indeholde, ikke blot hvile paa Dplysninger, men særlig paa praktisk Erfaring, og har det andet Thing ikke mange Dplysninger, saa har det viselig paa den anden Side ikke manglet praktisk Erfaring; thi Forslaget vidner om, at det er et Produkt ud af praktisk Erfaring, thi det er — og jeg staa her som den, der veed, hvad jeg siger i det Stykke — efter min Mening et fortrinligt Lovforslag.

Bloug: Det ærede Medlem, som nu satte sig, anførte for lidt siden et Udsagn af vor berømte Minister Bernstorff. Jeg maa tilstaa, at jeg kjender ikke det Udsagn, men jeg antager, at det ærede Medlem er rigtig underrettet, at han virkelig har brugt det, men veed det ærede Medlem, hvad Bernstorff forstod ved Folket og Folkets Villie? Der ved forstod han den Del af Folket, som man nu vil støbe ud af det, slet ikke vil have med at gjøre, ikke vil regne for at høre med til Folket, dermed mente han Stemningen i Kjøbenhavn og maaste i de større Kjøbstæder, dermed mente han den dannede Klasse. Saaledes flytte Begreberne. Der er ogsaa et andet Begreb, som turde være flyttet. Det